

Hezkuntza Saila: ezgai ala ez duin?

TERE MALDONADO
FILOSOFIA IRAKASLEA

Hezkuntzari buruzko legediak, Ekonomia Lankidetzeta eta Garapenerako Erakundearen eta planetako jaun eta jabeen aginduei jarraituz, ikasleek ikasketa etapa bakoitzaren amaieran “irteera-profil” jakin bat izatea bilatzen du. Ez pentsa profila zerbait itxia eta bukatua denik, ez, profila aldatuz joango da, bizitza bera bezala; profil hori eskuratzea ezinbestekoa da, esaten digute, bizitza osorako ikaskuntza-prozesuaren zati gisa. Hori xe diote eta horrela nahi dute munduko jabeek eta euren nazioarteko erakundeetako zein erkidego-gobernuetako lekaiok. Jakina, irteera-profil hori oinarritzko gaitasunak eskuratzearekin lotzen dute. Dagoeneko ziurtatu dute irakaskuntzak ezagutzaren transmisioan zentratuta egoteari utzi diola eta “oinarritzko gaitasunak” eskuratzea biratu duela. Berritsukeria horren guztia-aren emaitza: ikasleek gero eta gutxiago ikastea, irakasleek gero eta etsi-ago egotea eta, arrazoi beragatik, gero eta gutxiago irakastea (susma dezagun: eta horiek izango balira benetako helburuak?). Ebaluazio diagnostikoak argi adierazi du.

Bada, deabruak naramala hau egia ez bada: Hezkuntza Sailak ez du irteera-profilik eskuratu. Duela urte batzuk hezkuntza-metafora arruntagoak erabiliko genituzkeen, hala nola “irakasgaia ez duela gainditu” edo “etxerako lanak ez dituela egin”, baina irakasgaiak, etxerako lanak, baita irakasleak ere, desagertzeko trantzean daudenez, erabil ditzagun irudi garaikideagoak: ezgai hutsak dira, ez dituzte gutxieneko gaitasunak eskuratu.

Egunotan, komunikabideei esker jakin dugu Hezkuntza Sailak euskal hezkuntza sistemaren azken ebaluazio diagnostikoaren emaitzak aztertu zituenean

MAIDER LETURIAGA

prentsaurrekoan datu oker batzuk eman zituela. Hasteko, dirudienez, astelehen arratsalde batean gobernuaren prentsaurreko bat egitea oso ezohikoa da, batez ere aipatutako emaitzak bezain garrantzitsua den gai baterako. Sare sozialak egunero gizentzen ditugu eta horrek ondorioak ditu, besteak beste, kazetaritza profesionalaren prekaritate bultzatzea. Gaur Begoña Pedrosaren

prentsaurrekoa eta bihar Zornotzako moto-kros lasterketaren berri eman behar badu, oso litekeena da astelehen arratsaldean Lakuara bertaraten den kazetaria sailburuak esaten duenaren ohar batzuk hartzera mugatzea eta kito.

Prentsaurrekoaren bideoa Eusko Jaurlaritzako Irekia web orrian ikusgai dago. Nork pasako du ordubete hitzontzikeria burokratiko-pedagogiko jasanezina entzuten? Ordu luze batez hitz egiten dute azpimarratzeko, batez ere, sailaren asmoa eta helburuak, hau da, zer lortu nahi duten. Asmatu daitekeenez, emaitza akademikoak eta irakaskuntzaren kalitatea hobetzea bilatzen dute, erabateko konpromisoa dute hobekuntzarekin, nola ez ba! Oso helburu laudagarria, hobetzeko tartea benetan handia da. Ederto, baina hori *wishful thinking* da, suposatzea baita asmoak ez direla txarrak izango, ez behintzat asmo aitortuak (itxuratuak?). Hala ere, kontua ez zen proba baten emaitzak aztertea?

Kazetari espezializatu batek –esker-rrak oraindik gelditzen direla– ebaluazio diagnostikoaren datuak aztertu zituen eta Lakuara joan zen etxerako lanak eginda. Zuzenak ez ziren datuak eman zirela jakinarazi zuen, eta gero zutabe bat idatzi zuen, “Hezkuntza sailaren manipulazio ariketak” titulupean. Euskaraz egin zuen, gaztelaniaz hedapen handia duen egunkari batean...; susmoa dut oharkabea pasatu zela.

Bi aukera besterik ez ditut ikusten: edo erratu dira (*errare humanum est*) eta, beraz, agerian jarri dute ez dutela beren lana egiteko gaitasunik (norbaitek ikusi behar baitzuen akatsa, zabaldu baino lehen); edo, bai, datuak manipulatu saiatu dira eta, kasu horretan, ez dute nahikoa duintasunik saila *lideratzen* jarraitzeko. ●